

Obsah

Úvod	11
ROZHOVOR S PETREM ARTONEM	19
V hledáčku britské kontrarozvědky	129
Vybrané archivní dokumenty k životnímu příběhu Petra Artona.....	143
Českoslovenští letci RAF v soukolí politiky <i>Ladislav Kudrna</i>	169
Agentem československé rozvědky <i>Prokop Tomek</i>	177
Seznam použitých pramenů a literatury.....	185
Jmenný rejstřík	189
Resumé	195

bylo i na jeho straně. Ze země svého dětství a mládí očekával štáb Českého rozhlasu. Místo redaktorů ale stal před dveřmi zpocený batůžkář v kratasech. Tři dny předtím jsem v Kirjat Chajim totiž vedl rozhovor s důstojníkem československé armády ve výslužbě Josefem Müllerem, jenž na mě čekal pouze v trenýrkách a takto oblečený zůstal po celou dobu návštěvy. Po této zkušenosti jsem veškerý protokol proto nechal stranou. K rozptýlení úvodní rozpáčené atmosféry na adrese Chajim Landau 7 nepřispěl ani velký orientální stůl zdobený perskými intarziemi a zaplněný pečlivě naaranžovaným pohoštěním všeho druhu. Stál ve velké místnosti s mramorovou podlahou, kde jsem byl namísto očekávané delegace přijat. Jako správný gentleman ale Petr Arton nedal najevo zklamání, zajisté umocněné zjištěním, že nejsem novinář ani historik, ale bezpečnostní pracovník, jenž si zpestřuje služební cestu naráčením vzpomínek pamětníků pro neziskový projekt Post Bellum a dokumentární cyklus Českého rozhlasu Příběhy 20. století.

Seznam krajanů — pamětníků totalitních režimů a protinacistického odboje — mi v Izraeli poslytl můj otec, Antonín Hradílek, který jej sestavil s pomocí kolegů na české ambasádě v Tel Avivu. Po letech je mnohdy nelehké poslouchat některé rozhovory z počátků mé práce s pamětníky, jejich kvalita je ovlivněná mou nezkušeností i tematickou nepřipraveností. Třeba jako v případě Tiroše Moše, tehdy jednoho z posledních přeživších z prvního transportu v dějinách holocaustu z Ostravy do Niska, jenž nechtěl vzpomínat na válečná utrpení a já neměl to srdce naléhat, a tak jsme rozhovor ukončili a raději zašli v Tel Avivu na zmrzlinu.

Podobně tomu bylo i v případě Petra Artona. Po necelých dvou hodinách vyprávění o dětství v Teplicích, útěku před nacisty do Polska, anabázi přes Sovětský